

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fasti Mariani

**Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm**

Antverpiæ, 1663

S. Vitalianus Ep. 16. Iulii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41940

446 VITÆ SANCTORUM. 16. Iulii.
verit, cum tantis & pro tantis mercedem
retributionis beata vita accipiet & quan-
tiscumque exemplum malæ conversationis,
etiam si eum non sequantur, præbuit, pro
tantis se malis noverit rationem redditu-
rum. S. Aug. serm. I. de temp.

S. VITALIANUS EP. 16. Iulii.

CAPUÆ natus VITALINUS virtutis præ-
mium à patriâ Infulam tulit. Fue-
runt tamen qui decus hoc inviderent a-
lieno capiti, suo quererent. Et placuit in-
super, cum vel maximè seriò rem age-
rent, fabulam tamen dare. Dormienti
vestes suas auferunt, & in locum mulie-
bres reponunt. Has ad preces matutinas
vocatus imprudens induit, & templum
petit VITALIANUS. Enimvero ridenti-
bus aliis non riserunt scelerum sartores.
Meretricio habitu contemeratam infulæ
majestatem clamant. Proditam tandem
histrionicam vel ab ipsâ nocte sanctita-
tem. Parum fuisse cum mulieribus no-
ctes, dies agere, nisi totas denique in mu-
lierem abiret. Viderent nunc cives an non
rectius colum quàm pedū mulieri com-
mitterent. Si viri essent, non luros sic
stolatum Episcopum. Si expiare urbem
vellent, monstrum (Episcopum femi-
nam) aquis sepulturos. Quid multis? dum
patrono caret innocentia, in mare abjici-
tur, non jam eluente, sed faciente parrici-
dium culeo. Sed quis innocentiam mer-
geret?

geret? Emerfit more suo; & cælum ingratibus civibus aquas & cum his fegetem negavit, dum VITALIANUM revocarent. Unâ igitur VITALIANUS & imber è cælo missi exceptique. Sed ille non fidens honoribus, *Deiparæ* Templum struxit, vivensque in hoc privatus invidiam sub *Virginis* pallio impunè jam risit. Ex Ferrario.

Anima, quæ amat, ascendit frequenter & currit familiariter per plateas cælestis Ierusalem, visitando Patriarchas & Prophetas, salutando Apostolos, admirando exercitus Martyrum & Confessorum, chorosque Virginum specularando. S. Aug. Man. c. 24.

S. ALEXIUS CONF. 17. Iulii.

Theatrum est Orbis, in quo sapius malè multi divitem, sed bene pauperem egit ALEXIUS. Patrem Romæ habuit Euphemianum senatorii Ordinis, Sponsam Regii sanguinis. Sed quâ nocte Hymenæus pedem thalamo inferebat, sponsum non reperit. Nempe noctis beneficio elapsus Edessam aufugit, ibique inter mendicabula tam diu latuit, dum ab effigie *Deiparæ*, ad cuius templum assiduus excubabat, est proditus. Tunc Romam rediit, & (quis credat?) in patriâ domo felicius personam dissimulavit. Hic cum è tantâ hereditate vix ultimum angulum adium impetrasset, risit scilicet, cum domi se agentem quæri in alic-